

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5340

гр. София, 16.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **6758** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-1158-000706/22.06.2020г., издадена от началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - П., с която на основание чл. 171, т. 2А от ЗДвП. е наложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на МСП със СРМПС №[ЕИК].

С жалбата е направено и особено искане за спиране на основание чл. 166, ал.1 от АПК на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на наложената ПАМ.

В жалбата са изложени аргументи във връзка с исканото спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) от които се установява, че вписаният в Свидетелството за регистрация ползвател Б. М. М. е починал и се твърди, че майката на децата му ползва автомобила и ежедневно пътува, като собственик на автомобила е дружеството жалбоподател и не се установява каква е връзката между дружеството и лицето от което се твърди, че се ползва, към настоящия момент.

Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

По аргумент от чл.166, ал.4 АПК и чл.172, ал.6 от Закона за движението по пътищата, условие за допустимост на искането е то да е направено едновременно с жалбата до

съда срещу акта, в случая или по-късно (след подаването на жалбата до съда и до приключване на производството с окончателен съдебен акт).

С оглед наличието на тази положителна предпоставка за допустимост на искането, за да прецени неговата основателност, съдът съобрази следното:

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките на чл. 60, ал.1 АПК, в хипотезите по чл.166, ал.4 АПК законодателят презюмира наличието на една или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това *ex lege* предварително изпълнение. В съответствие с това всички заповеди по чл.172, ал.1 ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения – чл. 171 ЗДвП. Заповедта е такава по чл. 171, т.2а ЗДвП., има това *ex lege* предварително изпълнение, без издалият я административен орган да носи тежестта да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита е предвиден с приемането на разпоредбата на чл. 172, ал.6 ЗДвП. От формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение по силата на закона, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение го да обосновава в заповедта по чл. 172, ал.1 ЗДвП. и да се разпорежда за допускането му.

Доколкото специалният ЗДвП. не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл.172, ал.1 ЗДвП., приложими са общите такива по чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на наложената ПАМ би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

Особеното в случая е, че мярката е наложена не спрямо водача нарушител, а спрямо собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от неспособен водач, съгласно фактическите и правни основания на заповедта. Данните по преписката сочат на хипотезата, очертана в чл.171, т.2а от ЗДвП. и именно това е правното основание, цитирано в заповедта, което е предвидено и в закона. Мярката цели да бъдат дисциплинирани собствениците на превозни средства да предоставят превозните си средства само на водачи, които притежават съответните свидетелства за управление, като гаранция за осигуряване на безопасността движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

Жалбоподателят обосновава искането си за спиране с вреди, които биха произтекли за трети лица, които не са адресати на заповедта. Съдът намира, че тези вреди не са доказани дори и като предположение за настъпването им, както и не се доказва това да са значителни или труднопоправими вреди. С оглед извънредната ситуация в страната от м. март учебните занятия са само онлайн, а неясна е връзката поради която след като починалото лице е било само ползвател, то МПС е предоставено на

майката на децата му, която не е видно да има връзка с дружеството. Като и последното е само твърдение, без да са представени доказателства, че последната е ползвател на МПС. За ползвателя не е доказано да са настъпили и труднопоправими вреди.

В заключение съдът намери искането по чл.166, ал.4 от АПК за неоснователно, тъй като жалбоподателят не доказва, че предварителното изпълнение на обжалваната ПАМ би могло да му причини значителни или трудно поправими вреди, които да засягат или накърняват личен интерес, с надделяваща степен на важност от този на обществения интерес, който предварителното изпълнение по чл.172, ал.6 от ЗДвП. на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. охранява - безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения.

С оглед горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-1158-000706/22.06.2020г., издадена от началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – П..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: